

Vlaanderen 2009-2014

Een daadkrachtig Vlaanderen in beslissende tijden

Voor een vernieuwende, duurzame
en warme samenleving

VI. Staatshervorming, Brussel, Vlaamse Rand

De Vlaamse Regering zet zich verder in voor het bereiken van een effectieve en efficiënte staatsstructuur, met sterke dynamische deelstaten, die daarvoor bijkomende instrumenten krijgen en tegelijkertijd via samenwerkingsverbanden de handen in elkaar slaan met als referentie de voorstellen die door de vorige Vlaamse Regering zijn geformuleerd. Deze regering behoudt de ambities van haar voorganger zoals het meest recent verwoord in de Octopusnota van 2008 (zie bijlage). Het zijn de deelstaatregeringen die vanuit een gemeenschappelijke consensus moeten bouwen aan een visie voor het samenleven van dit land. Maar ook hier moeten - omwille van de omvang van de problemen en niet het minst de budgettaire situatie van de federale overheid - uiteindelijk alle overheden betrokken worden, om tot een breed gedragen engagement komen.

We maken maximaal gebruik van onze eigen bevoegdheden binnen het grondwettelijk en wettelijk kader.

We hanteren de in de wetgeving voorziene instrumenten wanneer andere overheden op ons bevoegdheidsdomein ageren.

De nieuwe Vlaamse Regering zal de staatshervorming agenderen op het Overlegcomité: in de schoot van het Overlegcomité wordt de bereidwilligheid van de Franstaligen om mee te werken getoetst en worden de afspraken gemaakt over de methodologie, de doelstellingen en de materies voor een verdere staatshervorming.

Een sterke band met Brussel, onze hoofdstad

Vlaanderen laat Brussel niet los. Het is niet alleen zijn hoofdstad, maar een plaats waar vele Vlamingen wonen en werken, een laboratorium van samenleven, een plaats met een rijk cultuuraanbod en een plaats van doorslaggevend economisch belang. Daarom wordt in het toekomstproject 2020 een belangrijke plaats voorzien voor Brussel, dat onder meer wegens van zijn internationale en Europese rol een troef is voor Vlaanderen.

De Vlaamse Regering wil Brusselaars maximale kansen bieden om deel te kunnen nemen aan dit toekomstproject. Daarom wil de Vlaamse Regering haar band met Brussel, haar hoofdstad, verder versterken. Zij wil haar bevoegdheden maximaal uitoefenen in Brussel en een belangrijke beleidspartner zijn in en voor Brussel. De Vlaamse Regering beschouwt de Brusselse Vlamingen en al wie een geëngageerde keuze maakt voor haar instellingen en/of dienstverlening in Brussel, als volwaardig deel uitmakend van de Vlaamse Gemeenschap.

Concrete aanpak

De institutionele, sociaal-maatschappelijke en taalkundige eigenheid van Brussel vereist specifieke instrumenten voor het Vlaamse Brusselbeleid: de Brusselnorm (een doelpubliek van ten minste 30% van de Brusselse bevolking voor het Vlaamse beleid en aanwending van ten minste 5% van de totale Vlaamse Gemeenschapsuitgaven in en voor de hoofdstad) en de Brusseltoets voor de toepasbaarheid en de effecten van bestaande en nieuwe Vlaamse beleidsinitiatieven op het Brusselse terrein worden verder versterkt. Waar nodig worden specifieke Brusselparagrafen ingelast in de regelgeving en/of worden specifieke voorafnames in de middelen voorzien om een aangepast beleid te ontwikkelen (rechtstreeks of via de Vlaamse Gemeenschapscommissie).

Het Brusselfonds blijft een belangrijk instrument dat functioneert in coherentie met een geïntegreerde visie voor het Brusselbeleid, ook op langere termijn.

De samenwerking tussen alle beleidsactoren in Brussel wordt intensief en structureel. De Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) blijft de prioritaire partner voor de Vlaamse Regering. Met de VGC zullen op basis van een kerntakendebat klare afspraken worden gemaakt over de rol, de opdracht en de financiering van elk in functie van een partnerschap. Er worden daarbij ook duidelijke afspraken gemaakt over het gebruik van de Nederlandse taal en het Vlaamse profiel van de initiatieven. Er komt een structurele samenwerking op ambtelijk en beleidsniveau, die de Vlaamse overheid moet toelaten

beter in te spelen op de mogelijkheden en noden van het Brusselse terrein en die ervoor zorgt dat de VGC vanaf het begin betrokken wordt bij de uitwerking van voor Brussel relevante Vlaamse beleidsinitiatieven. In dat kader wordt er een 'Task Force Brussel' opgericht, bestaande uit vertegenwoordigers van alle departementen van de Vlaamse Gemeenschap en ambtenaren van de VGC, onder leiding van een secretaris-generaal van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Regering pleegt regelmatig overleg met het college van de VGC en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC), ondermeer via het Brussels lid van de Vlaamse Regering dat hierover halfjaarlijks rapporteert aan de Vlaamse Regering. Indien nodig, maar minstens jaarlijks, is er overleg tussen de voltallige Vlaamse Regering en het college van de VGC.

De vele organisaties uit het brede middenveld die in Brussel actief zijn, worden bij het beleid betrokken.

De Vlaamse Regering zal met betrekking tot de uitoefening van de gemeenschapsbevoegdheden in Brussel een strategische visie ontwikkelen die zal uitmonden in een globaal actieplan. In dat kader zal de achterstand van Brussel bij welzijnsvoorzieningen in kaart worden gebracht. In het Vlaamse Brusselbeleid gaat bijzondere aandacht uit naar de specifieke noden in Brussel:

- We leveren bijkomende inspanningen voor kinderopvang en we onderzoeken hoe we rechtstreeks kunnen investeren in huizen voor werknemers in knelpuntberoepen en voor Vlaamse ambtenaren die in Brussel willen komen wonen.
- Op het vlak van de gezondheidszorg blijven we de tweetaligheid garanderen en versterken we het eigen Vlaamse zorgnetwerk van Nederlandstalige medici en zorgverstrekkers. We herstructureren het Vlaams-Brusselse gezondheidsveld, een 'Huis voor Gezondheid' is daarbij het gewenste einddoel. We zoeken naar mogelijkheden om het aantal Nederlandstalige artsen te vergroten, bijvoorbeeld door de stagemogelijkheden uit te breiden.
- De inspanningen van het masterplan woonzorgzones voor meer voorzieningen voor senioren en zwaar zorgbehoevenden worden voortgezet.
- We realiseren een gerichte uitbreiding van het onderwijsaanbod, gekoppeld aan een uitbreiding van het aantal kinderopvangplaatsen en het versterken van een naschools vrijetijdsaanbod in het Nederlands.
- Voor het flankerend onderwijsbeleid en voor de integratie van het Voorrangsbepaald Brussel in het Brusselse Onderwijscentrum van de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt een decretale basis uitgewerkt.
- Het Brussels luik van het GOK-decreet wordt geëvalueerd en zonodig herzien, zodat kwalitatief onderwijs verzekerd kan worden aan de Brusselse Vlamingen.
- De samenwerking en flankerende initiatieven tussen hogescholen en universiteiten in Brussel wordt verder gestimuleerd.

De kennis en het gebruik van het Nederlands wordt via een positief taalpromotiebeleid verder aangemoedigd ook ten aanzien van de belangrijke en diverse internationale gemeenschap in de hoofdstad. De slagkracht en focus van het Huis van het Nederlands wordt versterkt, de taallessen Nederlands worden, in het bijzonder voor kansengroepen, gratis gehouden, en met het Huis van het Nederlands Vlaams-Brabant en vzw De Rand wordt een samenwerking opgezet voor de uitwisseling en bundeling van competenties op het vlak van NT2.

De Vlaamse Regering wil overleg met de Brusselse Hoofdstedelijke Regering over de correcte naleving van de taalwetgeving in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest. De Taalwetwijzer volgt vragen om informatie of advies actiever op, zodat zijn adviesverlenende functie wordt uitgebreid tot een vorm van juridische ondersteuning.

De centrale positie van Brussel als Europees en internationaal besluitvormingscentrum wordt aangewend om Vlaanderen internationaal te profileren. De Vlaamse Regering wil daarom, naast het versterken van het Nederlands, ook werk maken van een open, meertalig en grootstedelijk onthaal-, promotie- en communicatiebeleid, via de uitbouw van het communicatiehuis Muntpunt en via een prioritair partnerschap met de Vlaams-Brusselse media.

De samenwerking tussen Vlaanderen en Brussel voor de gewestmateries wordt versterkt in het bijzonder op het vlak van mobiliteit, ruimtelijke ordening en werk. De sociaaleconomische belangengemeenschap Brussel-Vlaanderen moet structureel versterkt en uitgebouwd worden. Dat kan gebeuren in het kader van een breed samenwerkingsplatform tussen Vlaanderen en Brussel, waarbij

niets verandert aan de grenzen of aan de eigen bevoegdheden van de betrokken overheden, maar waarbij er op een gestructureerde wijze wordt samengewerkt rond concrete projecten.

De Vlaamse Rand verdient verder bijzondere aandacht

Het actieve beleid tijdens de voorbije regeerperiode wenste het Nederlandstalig karakter van de Vlaamse Rand rond Brussel te ondersteunen en de leefbaarheid ervan te versterken. Toch blijven de uitdagingen groot zoals blijkt uit het recent rapport van de Studiedienst van de Vlaamse Regering. Een voortgezet, gecoördineerd en inclusief beleid is dus nodig om het Nederlandstalig karakter van de Vlaamse Rand te bevestigen en te versterken. Dat dient te gebeuren door samenwerking tussen de Vlaamse overheid, de provincie, vzw De Rand en de lokale overheden. Tegelijk is er een versterkt onthaal- en integratiebeleid vereist dat gericht is op de anderstaligen. Specifieke aandacht gaat daarbij naar de internationale gemeenschap.

Concrete acties

Het beleid van de Vlaamse Regering wordt versterkt met als uitgangspunt het respect voor het territorialiteitsbeginsel en de daaraan gekoppelde status van het Nederlands in het Nederlandse taalgebied, met voor de faciliteitengemeenten daaraan gekoppelde voorrangstatus van het Nederlands. Prioritaire doelstellingen zijn: de strikte naleving van de taalwetgeving en de uitvoering van een beleid dat het Nederlandstalig karakter van de Rand ondersteunt en versterkt. Vzw De Rand is een belangrijke partner voor het beleid, met inbegrip van een positief taalpromotiebeleid, en waarvan de werking eveneens wordt versterkt. De Vlaamse Regering blijft alle juridische mogelijkheden verkennen om maatregelen te kunnen nemen met het oog op het versterken van het Nederlandstalige karakter en het Nederlands in het straatbeeld van de Rand en de faciliteitengemeenten.

De taalbereidheid wordt een belangrijk element van het beleid in de Rand onder meer voor toekenning van sociale woningen en gemeentelijke gronden, en voor arbeidsbemiddeling.

Omwille van de internationale luchthaven en de nabijheid van Brussel, oefent de Rand ook een aantrekkingskracht uit op internationale bedrijven en hun werknemers. Daarom versterken we het gericht onthaal- en promotiebeleid ten aanzien van deze bedrijven en hun werknemers.

Het VSGB (Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel) biedt waarborgen voor het behoud van open ruimte en het tegengaan van de verstedelijking. Het coördinatieplatform (VSGB) moet het beleid in het VSGB en de ruimere Vlaamse Rand nauwgezet opvolgen en erop toezien dat er voldoende middelen worden vrijgemaakt voor de realisatie van het beleid in de Rand.

De inspanningen worden voortgezet op het vlak van onderwijs, arbeidsbemiddeling en trajectbegeleiding van werkzoekenden, taalonderwijs, versterking van aanbod van welzijns- en gezondheidszorgvoorzieningen. We breiden de maatregel van bijkomende lestijden taalondersteuning in scholen met een grote instroom van anderstaligen uit naar het secundair onderwijs in heel Halle-Vilvoorde en een deel van het arrondissement Leuven (Tervuren, Bertem, Huldenberg en Kortenberg). De regering ontwikkelt een krachtig beleid om taalarmoede in het basisonderwijs uit te bannen, zowel in Vlaanderen als in de Vlaamse Rand.

De meerderheidspartijen engageren zich ertoe om het interpretatief decreet faciliteitenonderwijs (decreet Van Dijk) zo snel mogelijk van verval te ontheffen en de wettelijke procedure af te ronden.

De Vlaamse Rand rond Brussel, en bij uitbreiding het hele arrondissement Halle-Vilvoorde, kampen met een achterstand in zowat elke welzijnssector in verhouding tot de gemiddelde Vlaamse situatie (onder meer achterstand op gebied van bijzondere jeugdzorg, algemeen welzijnswerk, kinderopvang, ouderenzorg, zorg voor personen met een handicap, ...). Die achterstanden zijn van historische aard en worden bij uitbreidingsmaatregelen niet altijd in rekening gebracht. De Vlaamse Regering zal de achterstand in de welzijnssector in het arrondissement Halle-Vilvoorde en specifiek in de faciliteitengemeenten in kaart brengen en werk maken van een ernstige inhaaloperatie in het arrondissement Halle-Vilvoorde.

De samenwerking om Brusselse en Waalse werkzoekenden te leiden naar openstaande vacatures in Vlaanderen gaan we versterken. De atypische arbeidsmarktsituatie van Brussel (een belangrijke tewerkstellingsmotor maar ook een hoge werkloosheid bij vooral allochtonen) vraagt om een samenhangend krachtadig beleid tussen de betrokken overheden, in het bijzonder wat de taalkennis, mobiliteit en flexibiliteit betreft. Bijzondere aandacht besteden we aan taalverwerving. Taal is immers een essentiële factor om duurzaam werk te vinden. We ontwikkelen een sluitend aanbod van het Nederlands voor werkzoekenden en werknemers. We maken afspraken voor een passende doorverwijzing tussen de opleidingsverstrekkers en VDAB. Het volgen van een taalopleiding wordt beschouwd als een passende opleiding. Er zal daarop strikt worden toegezien in het kader van de begeleiding van de werkzoekenden.

Met het oog op het tegengaan van de sociale verdringing van de lokale bevolking door initiatieven voor betaalbaar wonen, krijgt Vlabinvest extra middelen. Het hoofdstuk wonen in eigen streek uit het grond-en pandendecreet wordt geëvalueerd in 2011 met het oog op de aanvulling en versterking ervan ten behoeve van het woonbeleid in de Vlaamse Rand. In de zes faciliteitengemeenten heroriënteren we de inspanningen van Vlabinvest naar de aankoop en de renovatie van bestaande woningen.

We gaan na in hoeverre de inkomensgrenzen voor sociale eigendomsverwerving (sociale leningen, sociale koopwoningen, sociale kavels) en sociale huur nog sporen met de sterk gestegen vastgoedprijzen. De inkomensgrenzen voor sociale eigendomsverwerving (sociale leningen, sociale koopwoningen en sociale kavels) en sociale huur in het Vlabinvestgebied en in de centrumsteden worden alleszins verhoogd naar analogie met de prijsplafonds in NFS2. Dit spoort met onze doelstellingen om meer sociale huurwoningen te realiseren.

De ontwikkeling van de Vlaamse Rand als groene gordel wordt geïntensifieerd. We stimuleren het groene karakter van de Vlaamse Rand via het Breughelproject. Via het instrument van de landinrichting voeren we de visie geformuleerd in het VSGB uit om het kwaliteitsvol openruimtenetwerk van open kouters met grondgebonden landbouw, rivier- en beekvalleien, bossen en parken en ingesloten open ruimte te versterken.

Het START-project dient voortgezet te worden met een goed evenwicht tussen economische groei, tewerkstelling en de leefbaarheid van de luchthavenregio en de stads- en dorpskernen. Pas nadat de woon-, leef- en milieukwaliteit en de bereikbaarheid van het gebied is verbeterd, is een doorgroei naar een scenario van 'Europese groei' aanvaardbaar. In dit kader is ook een toets aan de geluidshinder onontbeerlijk. We verwijzen naar de aanpak die daarover in doorbraak 5 Groen en dynamisch stedengewest is opgenomen. De bereikbaarheid van de luchthavenregio dient verbeterd te worden, niet alleen door een optimalisatie van de bestaande infrastructuur en de uitbreiding van het openbaar vervoeraanbod zoals nu al voorzien is in START, maar eveneens door extra investeringen in openbaar vervoer, met inbegrip van een tramaanbod en/of lightrailaanbod in die regio, waar nodig aangesloten op het Brussels openbaar vervoernetwerk. De Vlaamse Regering zal bovendien verder werk maken van een stabiel juridisch kader voor de luchthaven van Zaventem. Zij zal daarvoor onder meer overleg plegen met andere betrokken overheden.

De integratie van anderstaligen in het gemeenschapsleven wordt aangemoedigd onder meer via de vzw De Rand en de gemeenschapscentra.

Ring TV, dat een belangrijke gemeenschapsvormende rol vervult, wordt verder ondersteund. Er wordt werk gemaakt van een overheidscommunicatiestrategie voor de Vlaamse Rand.

We werken strategische projecten uit in de zes faciliteitengemeenten met absolute prioriteit voor Sint-Genesius-Rode en Drogenbos. We geven daartoe een opdracht aan de Participatiemaatschappij Vlaanderen. Concreet bekijken we in Sint-Genesius-Rode hoe we de bestemming van de VUB-ULB als 'wetenschapspark' kunnen herinvullen als 'Vlaamse wetenschapspool'. In Drogenbos bouwen we het Felix de Boeckmuseum om naar een Felixsite, dat wil zeggen de uitbouw van de site tot een geïntegreerd project van kunsten, erfgoed en milieubeleid met toeristische aantrekkingskracht. We kopen daarvoor de nodige gronden aan.

Vzw De Rand zal, in die gevallen waar het lokale verenigingsleven zijn werking bedreigd ziet door maatregelen die getroffen door zijn de lokale overheid of door van de weigering om bepaalde maatregelen te treffen, de betrokken vereniging bijstaan of ondersteunen zodat zij haar werking verzekerd ziet.

De Vlaamse Regering verbindt er zich toe om het Minderhedenverdrag niet te ratificeren.

Bijlage: Octopusnota, 1 februari 2008

Geachte voorzitter,
Geachte collega's,

De staat hervormen mag nooit een doel op zich zijn maar wel een instrument om de deugdelijkheid van het bestuur én het democratische gehalte van onze instellingen te verhogen.

Na 5 staatshervormingen en de omvorming van een unitaire naar een federale staat, zijn we in België op goede weg om deze principes te realiseren. De bestuurservaring leert echter dat de huidige bevoegdheidsverdeling in veel gevallen aanleiding geeft tot toepassingsproblemen, vaak versnipperd en dus onvolmaakt is en dikwijls een efficiënt en slagvaardig overheidsoptreden in de weg staat.

Na de eerste rechtstreekse verkiezing van het Vlaams Parlement in mei 1995 kwam een dynamiek tot stand die resulteerde in 5 resoluties die op 3 maart 1999 werden aangenomen en die de contouren bevatten voor een staatshervorming zoals Vlaanderen die ziet.

Deze resoluties werden deels uitgevoerd door de Hermes-, Lambermont- en Lombardakkoorden van begin 2001 maar bieden nog meer dan voldoende elementen om het denkkader te vormen waarin het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering de staatshervorming benaderen. Zowel het Vlaams Regeerakkoord uit 1999 als dat van juli 2004 en de aanvullende regeerverklaring van 18 mei 2005 bouwen er verder op. Het is dan ook binnen deze context dat ik u hier vandaag het standpunt van de Vlaamse Regering toelicht.

Om de uitdagingen en problemen van de mensen op een afdoende wijze aan te pakken, moet Vlaanderen over de nodige bevoegdheden of hefboomen beschikken. Dat kan gaan over totaal nieuwe bevoegdheden of over bevoegdheden die momenteel verspreid zijn over verschillende beleidsniveaus. In beide gevallen heeft de vraag naar meer bevoegdheden geenszins de bedoeling België op te heffen. Ze vloeit integendeel voort uit de logica van de federale staat. Het is immers noodzakelijk voor alle geledingen en voor het goed functioneren van het federale België dat er een bevoegdheidsverdeling tot stand komt die een welvaarts- en welzijnsbevorderend beleid mogelijk maakt in alle Gewesten en Gemeenschappen.

Daarom vraagt Vlaanderen in de eerste plaats meer instrumenten om een actief werkgelegenheidsbeleid te voeren. Uit een recente studie van het Federaal Planbureau en van de Studiediensten van het Vlaamse en het Waalse Gewest, is nogmaals gebleken hoe verschillend onze arbeidsmarkten evolueren in de periode 2006-2012, en hoezeer een aangepast arbeidsmarktenbeleid zich opdringt. Mede door de verschillende demografische ontwikkeling, zal de arbeidskrachte in Vlaanderen naar alle waarschijnlijkheid verder toenemen het volgende decennium, en zal de werkloosheid in Wallonië in diezelfde periode verder stijgen. Op deze verschillende situaties past een verschillend antwoord dat het federaal kader niet vermogt ons te geven. De gewesten moeten dus alle mogelijkheden krijgen om werkzoekenden te activeren, een doelgroepenbeleid op te zetten en te oordelen over de beschikbaarheid van werklozen voor de arbeidsmarkt. Ook de mogelijkheid tot het afsluiten van Vlaamse sociale akkoorden voor Vlaamse bevoegdheden en de medebekrachtiging van sociale akkoorden over federale en Vlaamse bevoegdheden zijn een deel van die vraag.

Met betrekking tot de vorming, dat een gemeenschapsmaterie is, vragen we de overheveling van een aantal hefboomen die zich situeren op het federale niveau, met name het betaald educatief verlof, het industrieel leerlingwezen en de opleiding in bedrijven. Ook de bevoegdheid inzake de controle en het toezicht op de uitzendarbeid wordt o.i. beter toegewezen aan de gewesten.

De mogelijkheid om een zelfstandig sociaal-economisch beleid te voeren impliceert ook de overheveling van beleidsinstrumenten die zich in de economische sfeer bevinden. Vlaanderen vraagt o.a. meer mogelijkheden in de sociale economie door bijv. het federale Kringloopfonds over te hevelen. Daarnaast is het voor ons ook belangrijk om de economische groei te bevorderen door de ondernemersdynamiek aan te zwengelen. Wij vragen daarom niet alleen de overheveling van het Participatiefonds en het Sociaal-Economisch comité van de Distributie maar evengoed alle instrumenten ter ontwikkeling van het zelfstandig ondernemerschap. In deze materies is het van groot belang de staatshervorming af te werken, en eindelijk te komen tot een homogene hergroepering van het economisch beleid op ondernemingsniveau bij de Gewesten.

Het past hier ook de defederalisering van het wetenschaps- en technologiebeleid te vermelden. Ook deze materie is een belangrijke economische hefboom. De federale bevoegdheden inzake wetenschappelijk en technologisch innovatiebeleid bewegen zich in ruime mate op het domein van de Gemeenschappen en de Gewesten en hebben er rechtstreeks impact op. De Vlaamse overheden vragen een volledige overheveling van bevoegdheden en middelen. De vraag betreft zowel het ruimtevaartbeleid, de wetenschappelijke programma's als de impulsprogramma's.

Wat de buitenlandse handel betreft beschikken de gewesten vandaag over ruime bevoegdheden. Het verstrekken van waarborgen tegen uitvoer-, invoer- en investeringsrisico's blijft echter een federale bevoegdheid. Deze taak is toevertrouwd aan de Nationale Delcrederedienst en aan Finexpo. Vlaanderen wil t.a.v. deze instellingen over een autonoom beslissingsrecht beschikken voor de dossiers van bedrijven die gelegen zijn in het Vlaams Gewest. Dit zal volgens ons bijdragen tot een homogenisering van de bevoegdheid op het vlak van de buitenlandse handel.

Geachte voorzitter,
Beste collega's,

Ons land staat voor belangrijke uitdagingen, niet in het minst in de gezondheids- en welzijnssector. Een efficiënte en effectieve verdeling van de middelen in de sociale zekerheid op een zo toegankelijk mogelijk niveau en met behoud van de zorgkwaliteit kan volgens ons maar wanneer de huidige versnippering van bevoegdheden wordt tegengegaan. Daarom vroeg het Vlaams Parlement in 1999 de normerings-, uitvoerings- en financieringsbevoegdheid betreffende het volledige gezondheids- en gezinsbeleid, dus ondermeer met inbegrip van de gezondheidszorgverzekering en de gezinsbijslagen. Ik wil in dit verband benadrukken dat het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering uitdrukkelijk kiezen voor het behoud van de solidariteit tussen de verschillende deelgebieden. Dit kan in het licht van deze besprekingen niet voldoende onderstreept worden. Wij kiezen voor een solidariteit die gebaseerd is op objectieve, duidelijke en transparante mechanismen en die omkeerbaar is. De uit te werken solidariteitsmechanismen kunnen echter nooit tot gevolg hebben dat het ontvangende deelgebied per caputum meer overhoudt dan het betalende deelgebied.

Wat de mobiliteit betreft is de Vlaamse vraag meerledig. We vragen niet alleen de bevoegdheid over de volledige reglementering van de binnenvaart en de scheepvaart en het leefmilieubeleid op zee. Ook de exploitatie van de NMBS moet geregionaliseerd worden. In afwachting pleiten we voor een volwaardige aanwezigheid van de gewesten in het bestuur van de NMBS en een grotere inspraak en betrokkenheid bij het investeringsprogramma van de NMBS. Het kan niet dat de voor Vlaanderen cruciale infrastructuurprojecten niet binnen de gewenste termijn gerealiseerd worden bij gebrek aan federale financiële middelen. Vervolgens willen we dat de regionalisering van de verkeersveiligheid ter sprake wordt gebracht. Het is voor Vlaanderen bijzonder moeilijk om het beoogde niveau van verkeersveiligheid te bereiken als we niet zelf beschikken over de reglementering en de controle erop. Ik denk concreet aan de veiligheidsnormering van de infrastructuur (bijvoorbeeld normen voor fietspaden), de onteigeningsbevoegdheid en de aanvullende reglementering op gemeente- en provinciewegen. Ook de overheveling van het verkeersboetefonds past in deze discussie.

Naast deze voor Vlaanderen belangrijke vragen om bevoegdheidsoverdracht zijn er nog tal van domeinen waar wij omwille van redenen van efficiëntie vragen dat er een betere bevoegdheidsverdeling zou gerealiseerd worden. Zonder exhaustief te zijn vermeld ik er een aantal:

- inzake energiebeleid vragen wij oplossingen i.v.m. de bevoegdheidsproblemen m.b.t. de tarievenpolitiek en de vrijstelling van energieheffingen;
- de bevoegdheid over telecommunicatie zou moeten overgeheveld worden. De Gemeenschappen zijn bevoegd voor de radio-omroep en de televisie terwijl de federale overheid bevoegd is voor de telecommunicatie. De praktijk leert echter dat het onderscheid tussen omroep en telecommunicatie totaal achterhaald is.
- inzake het justitieel beleid vragen wij dringend een oplossing voor de problematiek van de handhaving van het deelstatelijk recht maar ook een volledige overheveling van het justitiële welzijnsbeleid en het jeugdsanctierecht. De versnippering van bevoegdheden t.a.v. minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, leidt in de aanpak van jeugddelinquenten tot complexe situaties en, zoals we allemaal weten, tot voortdurende betwistingen;
- de organisatie van en het beleid m.b.t. de civiele bescherming, de brandweer en de organisatie van het OCMW;

- het statistiekbeleid;
- de organisatie, de werking en de inrichting van politie en justitie;
- het Rampenfonds.

De Vlaamse Regering is van oordeel dat ook de eerder gemaakte afspraken moeten gehonoreerd worden. Wij blijven bij ons standpunt dat de ontwikkelingssamenwerking en de overeenstemmende middelen moeten overgedragen worden. De ontwikkelingssamenwerking heeft betrekking op domeinen die hoofdzakelijk bij Gemeenschappen en Gewesten berusten. De deelgebieden dienen in te staan voor de bepaling en de uitvoering van het beleid.

Ik wil mijn vraag naar meer en coherenter bevoegdheden voor de deelgebieden afsluiten door te verwijzen naar art. 35 van de Grondwet. Toen dit artikel in 1993 werd ingeschreven in de federale Grondwet, stelde de toenmalige Premier dat de uitvoering ervan zou zorgen voor een Copernicaanse revolutie in het Belgisch federaal model. De toepassing van art. 35 heeft immers tot gevolg dat er een lijst van exclusieve bevoegdheden wordt toegewezen aan het federale niveau en dat het residu van de bevoegdheden toekomt aan de Gemeenschappen en/of de Gewesten. De laatste maanden wordt dit artikel opnieuw geciteerd als mogelijke denkpiste voor de uittekening van een nieuwe bevoegdheidsverdeling. Vlaanderen wil deze discussie aangaan en verbindt er de vraag aan om het systeem van de impliciete bevoegdheden van de deelgebieden te versoepelen.

Geachte Collega's,

Het is noodzakelijk dat de politieke discussie ook gaat over de manier waarop bestaande en nieuwe bevoegdheden zullen gefinancierd worden. Financiële responsabilisering van de deelstaten moet hierin een belangrijk thema zijn.

Financiële responsabilisering betekent ook meer fiscale en financiële verantwoordelijkheden. In vergelijking met andere federale landen behoren de Belgische deelgebieden inzake financiële autonomie niet eens tot de middenmoot. Hier is duidelijk behoefte aan een inhaaloperatie.

De versterking van de fiscale en financiële autonomie is de logische uitvoering van "No representation without taxation". Autonomie en verantwoordelijkheid slaan niet enkel op de uitgaven. Ook aan de inkomenszijde moeten de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest een grotere beleidsautonomie krijgen. Meer fiscale autonomie op het stuk van de inkomstenbelasting wordt door Vlaanderen dan ook beschouwd als een essentieel onderdeel van een staats Hervorming, zoals gesteld wordt in de 5 Resoluties van het Vlaams Parlement van 1999.

Wat de indirecte belastingen betreft, willen we omwille van de samenhang met een aantal gewestbevoegdheden, de BTW op werken in onroerende staat overhevelen. De overige indirecte fiscaliteit blijft federaal. Naast de BTW op werken in onroerende staat, zouden ook een aantal andere materies die met onroerend goed te maken hebben moeten geregionaliseerd en derwijze met bijvoorbeeld de registratierechten gehomogeniseerd worden: de onteigening, de aankoopcomités, het kadaster, de hypotheekbewaring en de huurwetgeving.

Ook pleiten we voor de invoering van het principe dat een door een deelstaat rechtmatig ingevoerde belasting niet mag worden afgeschaft of beperkt door de federale wetgever. We willen m.a.w. de normenhiërarchie op het vlak van de fiscaliteit die vandaag bestaat ten voordele van de federale wetgever, afschaffen.

Het spreekt voor zich dat er een voldoende fiscaal draagvlak moet behouden blijven voor de uitoefening van de bevoegdheden van de federale overheid. De deelgebieden moeten ook hier hun verantwoordelijkheid nemen. In onderling overleg moeten hiervoor de gepaste formules worden uitgewerkt, steeds met toepassing van de solidariteitsmechanismen. Het Vlaams Parlement, hierin gesteund door de Vlaamse Regering benadrukte in 1999 dat de globale budgettaire saneringsinspanningen, die onder meer in het Stabiliteitspact zijn vervat, gerespecteerd moeten worden.

De deelgebieden moeten mee de positieve en negatieve gevolgen van de renteschommelingen op de overheidsschuld dragen zonder dat wordt overgegaan tot een formele schuldsplitsing.

Geachte Voorzitter,
Beste Collega's,

Ik wil hier ook wijzen op een aantal specifieke aandachtspunten die we in de discussies over een staatshervorming in herinnering willen brengen. Ik vernoem uitdrukkelijk het territorialiteitsbeginsel en het principe van niet-inmenging. Het beginsel van territorialiteit neemt een fundamentele plaats in in het Belgische staatsrecht. Het werd grondwettelijk verankerd door ons land in te delen in 4 taalgebieden en het Grondwettelijk Hof heeft de exclusieve territoriale bevoegdheidsverdeling uitdrukkelijk bevestigd. Binnen eenzelfde territorium is maar één overheid bevoegd met uitsluiting van elke andere overheid. Dit impliceert dat overheden geen initiatieven ontwikkelen op elkaars grondgebied.

De splitsing van het kies- en gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde is in dit verband een belangrijke Vlaamse eis omdat de huidige regeling geen rekening houdt met de grondwettelijke indeling van het land in taalgebieden zoals bepaald door artikel 4 van de Grondwet. De Vlaamse overheid verwerpt dan ook elk initiatief dat ingaat tegen onze vraag naar respect voor het Nederlandstalige karakter van de rand rond Brussel en de territoriale integriteit van Vlaanderen. Ik wil sterk benadrukken dat we geen enkel initiatief zullen dulden dat ertoe leidt dat het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt uitgebreid, of dat de Franse Gemeenschap bevoegdheden krijgt in Vlaanderen.

Uiteraard kan er niet ontkend worden dat Brussel een belangrijk sociaaleconomisch hinterland heeft dat zich grotendeels situeert in Vlaanderen waardoor grensoverschrijdende vraagstukken ontstaan. Toch is er vanuit juridisch, sociaaleconomisch of planologisch oogpunt geen enkele reden om de grenzen van het Brussels gewest de iure of de facto uit te breiden. Onze visie op Brussel wordt bepaald vanuit onze visie op de staatkundige evolutie van België. Die visie gaat uit van een fundamentele tweeledigheid op basis van twee deelstaten met daarnaast een specifiek statuut voor Brussel én een Duitstalige Gemeenschap. Dit betekent dat de twee deelstaten in hun gezamenlijke hoofdstad volwaardig kunnen participeren in het beleid waarvan het belang het stedelijk niveau overstijgt. Wij pleiten ervoor dat in domeinen waar een beleid op Brussels niveau niet functioneel is zoals het wetenschapsbeleid, de buitenlandse handel of het spoorwegbeleid de basisverantwoordelijkheid ligt bij de twee deelstaten die hierover samenwerkingsverbanden aangaan met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. In beleidsdomeinen waar gemeenschaps- en gewestbevoegdheden erg verstrengeld zijn zoals bijvoorbeeld huisvesting en tewerkstelling kunnen volgens onze visie zowel de deelstaten als het Brussels Hoofdstedelijk Gewest optreden.

Ook is de vraag of de bi-culturele instellingen, die nu onder de federale bevoegdheid vallen, niet in aanmerking komen voor overdracht aan de twee deelstaten. Het cultuurbeleid is immers gemeenschapsmaterie en de federale overheid beschikt niet altijd over de nodige know-how voor een degelijk cultureel beleid. Een samenwerking op dit gebied tussen de verschillende gemeenschappen kan worden geregeld via een samenwerkingsakkoord.

Ook voor de uitbouw van de hoofdstedelijke en internationale functie van Brussel pleiten wij voor een samenwerkingsverband tussen de deelstaten, het Brussels Gewest en de federale overheid. Dit samenwerkingsverband moet ook de financiële regeling bevatten. Vlaanderen kan en wil in dit verband zijn verantwoordelijkheid nemen en financiële middelen ter beschikking stellen.

Onvermijdelijk zal bij een discussie over Brussel ook het kerntakendebat moeten gevoerd worden. Misschien worden bepaalde gemeentelijke taken om redenen van efficiëntie beter uitgeoefend op het niveau van het Gewest of moet de mogelijkheid tot een herschikking van het aantal gemeenten tot een kleiner aantal worden onderzocht. Deze elementen moeten onderwerp van discussie zijn.

Brussel is het enige tweetalige gebied dat in de Grondwet is ingeschreven. Al te vaak wordt vastgesteld dat het Nederlands er desalniettemin stiefmoederlijk behandeld wordt. Een nog verregaandere versoepeling van de taalwetgeving in Brussel wijzen we dan ook resoluut af. We pleiten daarentegen voor een betere toepassing van de taalwetgeving, bijvoorbeeld in de Brusselse ziekenhuizen en bij de werking van de medische spoeddiensten. We kiezen voor de tweetaligheid van ambtenaren i.p.v. de tweetaligheid van de dienst en we opteren voor een omkering van de voogdijregeling voor de lokale besturen waarbij de schorsingen door de vice-gouverneur omwille van de schending van de taalwetgeving automatisch tot een vernietiging leiden behoudens een andersluidende consensus-beslissing van de Hoofdstedelijke Regering of het verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Beide taalgroepen moeten niet alleen een

gewaarborgde vertegenwoordiging krijgen op alle beleidsniveaus maar moeten ook effectief kunnen deelnemen aan het beleid. De Vlaamse Gemeenschap dringt er sterk op aan dat voor al deze elementen een oplossing gevonden wordt.

Geachte voorzitter,
Beste collega's,

Gelet op het tijdsbestek dat ons is toegemeten, hebben wij ons beperkt in de formulering. Toch wil ik van de gelegenheid gebruikmaken om tot slot nog een aantal uitgangspunten van de Vlaamse resoluties en het Vlaams regeerakkoord onder de aandacht van deze vergadering te brengen.

Ten eerste vragen wij een grotere constitutionele autonomie. De bevoegdheid van de deelstaten om hun eigen instellingen te regelen moet worden uitgebreid. In een verder perspectief is het aangewezen dat zowel Vlaanderen als Wallonië beschikken over een eigen grondwetgevende autonomie, weliswaar binnen de grenzen van een afgesproken federaal kader. Enkel op die manier kunnen de deelstaten hun verzelfstandiging invullen. Eigen grondwetgevende bevoegdheid is ook niet meer dan een logische evolutie binnen een federale staat en is een versterking van de democratische onderbouw.

Ten tweede stellen wij voor dat de Senaat maximaal wordt opgebouwd op basis van de deelstaten om zo mee vorm te geven aan de grondwetgeving en de verhouding tussen de federatie en de deelstaten. Tezelfdertijd pleiten we voor een hervorming van de organisatie en de werking van het Overlegcomité. De samenstelling van het Overlegcomité weerspiegelt niet de juiste verhouding tussen de deelstaten. Het dient de verschillende entiteiten op grond van gelijkheid te behandelen en de afspraken tussen de federale overheid en de deelstaten afdwingbaar te maken.

Ten derde willen we dat de deelgebieden maximaal betrokken worden in de Europese en internationale besluitvorming volgens het principe "in foro interno, foro externo". Het samenwerkingsakkoord met betrekking tot de vertegenwoordiging van België in de ministerraad van de EU moet worden aangepast, in het bijzonder voor wat betreft de deelname van de Gewesten en de Gemeenschappen aan de Europese ministerraden, de intern-Belgische coördinaties en de vertegenwoordigingen in de werkgroepen en de comités.

Ten vierde wil Vlaanderen grotere betrokkenheid bij de voordrachten van leden van de hoogste controle-organen zoals de Raad van State, het Grondwettelijk Hof en het Rekenhof.

Tenslotte pleiten we voor een grotere autonomie inzake het bepalen van de regels over het beheer en de controle van de financiën. Zo kan bij het Vlaams Parlement een Vlaams Rekenhof worden ingesteld dat bevoegd is voor de controle op de uitvoering van de Vlaamse begroting. In de tussenperiode moet de structuur van het Rekenhof beter aansluiten bij de federale staatsstructuur.

Collega's,

De Vlaamse verzuchtingen die ik zonet heb geformuleerd zijn zonder uitzondering ingegeven door het vaste verlangen om te komen tot een meer kwaliteitsvol en slagvaardiger bestuur. De resoluties uit 1999 die het Vlaamse denkkader vormen, vinden hun verantwoording in de notie van de optimale bestuurskracht. Ik ben ervan overtuigd dat de realisatie van heel wat van deze vragen niet alleen Vlaanderen maar ook Wallonië en Brussel ten goede zal komen. De Vlaamse overheid wil de Belgische federale staat niet in vraag stellen of ondergraven maar heeft integendeel de vaste wil om met toepassing van een aantal beginselen zoals subsidiariteit, verantwoordelijkheid en solidariteit ons model te laten evolueren tot een voldragen federaal systeem.

Ik dank U.